

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 295

fyrtiofjärde årgången

20 oktober 2001

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
2001/C 295/01	Eurons växelkurs	1
2001/C 295/02	Enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen (KN) (Klassificering av varor)	2
2001/C 295/03	Anmälan i enlighet med avsnitt 12.6A i telekommunikationslagen från 1984 – Ändringar av villkoren för tillstånden för Vodafone Ltd och BT Cellnet	4
	Europeiska centralbanken	
2001/C 295/04	Yttrande av Europeiska centralbanken av den 11 oktober 2001 på begäran av Europeiska unionens råd om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om arbets- kraftskostnadsindex (CON/2001/33)	5
	<i>II Förberedande rättsakter med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen</i>	
2001/C 295/05	Initiativ från Konungariket Nederländerna inför antagandet av rådets beslut om inrät- tande av ett europeiskt nätverk av kontaktpunkter med avseende på personer som har gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser.....	7
2001/C 295/06	Initiativ från Konungariket Belgien, Republiken Frankrike, Konungariket Spanien och Förenade kungariket inför antagandet av rådets rambeslut om gemensamma utrednings- grupper	9

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾**19 oktober 2001**

(2001/C 295/01)

1 euro	=	7,4366	danska kronor
	=	9,4715	svenska kronor
	=	0,6249	pund sterling
	=	0,9009	US-dollar
	=	1,4204	kanadensiska dollar
	=	109,1	japanska yen
	=	1,4777	schweiziska franc
	=	7,969	norska kronor
	=	92,65	isländska kronor ⁽²⁾
	=	1,7793	australiska dollar
	=	2,1665	nyzeeländska dollar
	=	8,336	sydafrikanska rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

⁽²⁾ Källa: Kommissionen.

ENHETLIG TILLÄMPNING AV KOMBINERADE NOMENKLATUREN (KN)

(Klassificering av varor)

(2001/C 295/02)

Offentliggörande av förklarande anmärkningar som fastställts i enlighet med artikel 10.1 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1783/2001 ⁽²⁾.

De förklarande anmärkningarna till Europeiska gemenskapernas kombinerade nomenklatur ⁽³⁾ skall ändras på följande sätt:

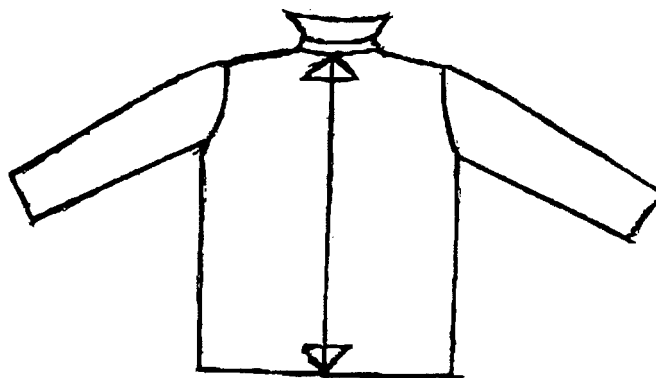
På sidan 222

Följande text skall läggas till efter den förklarande anmärkningen till nr 6101:

6101 10 10
6101 20 10
6101 30 10 Överrockar, bilrockar, slängkappor o.d.
och
6101 90 10

De 'överrockar o.d.' som omfattas av detta undernummer kännetecknas bland annat av att de når ned åtminstone till mitten av låret.

I allmänhet har plagget i standardstorlekar (normalstorlekar) för män (pojkar undantagna) den minimilängd som erfordras, om plagget plant liggande, från kragsoämmens högsta punkt (motsvarande platsen för den sjunde halskotan) till fällens nederkant har den längd i centimeter som anges i nedanstående tabell (se skissen).

Längdangivelserna i tabellen utgör ett medelvärde för de olika standardstorlekarna (normalstorlekarna) på plagget för män (pojkar undantagna) i storlekarna S (small, liten), M (medium, mellanstor) och L (large, stor).

Plaggets rygglängd i centimeter från kragsoämmen till mitten av låret på plagget i standardstorlekar för män (pojkar undantagna)

S (small) Liten	M (medium) Mellanstor	L (large) Stor
86 cm	90 cm	92 cm

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 241, 11.9.2001, s. 7.

⁽³⁾ EGT C 199, 13.7.2000, s. 1.

Plagg som inte har den minimilängd som krävs för klassificering som överrockar o.d. med undantag för bilrockar (bilrockar o.d. – se följande definition) som omfattas av samma nummer, skall klassificeras enligt undernummer 6101 10 90, 6101 20 90, 6101 30 90 eller 6101 90 90.

BILROCKAR

Bilrockar är löst sittande, långärmade ytterplagg som bärs över andra plagg och skyddar mot väder och vind. Dessa rockar framställs i allmänhet av kraftiga textilmaterial, med undantag av sådana material som omfattas av nummer 5903, 5906 eller 5907. Bilrockarnas längd varierar från grenlängd till mitten på låret. De kan vara enkel- eller dubbelknäppta.

Bilrockar har i allmänhet följande kännetecken:

- genomgående öppning framtill som stängs med knappar eller ibland med blixtlås eller tryckknappar.
- foder som kan vara avtagbart (även vadderat eller matelasserat).
- sprund mitt bak eller i sidorna.

De kan också ha:

- fickor.
- krage.

Bilrockar får inte ha följande kännetecken:

- kapuschong.
- dragsko eller annan hopdragningsanordning i midjan eller i nederkanten. Bälte är dock tillåtet.

Vad avser bilrockar skall med uttrycket 'o.d.' förstås plagg som har samma kännetecken som bilrockar men har kapuschong."

På sidan 222

Följande text skall läggas till efter den förklarande anmärkningen till nr 6102:

**"6102 10 10,
6102 20 10,
6102 30 10 Kappor (inbegripet slängkappor och regnkappor), bilrockar o.d.
och
6102 90 10**

De förklarande anmärkningarna till undernummer 6101 10 10, 6101 20 10, 6101 30 10 och 6101 90 10 gäller i tillämpliga delar varvid motsvarande mått på plagg för kvinnor (flickor undantagna) är följande:

Längd i centimeter för rygglängden från kragsoömmen till mitten av låret på plagg i standardstorlekar för kvinnor (flickor undantagna)

S (small) Liten	M (medium) Mellanstor	L (large) Stor
84 cm	86 cm	87 cm"

Anmälan i enlighet med avsnitt 12.6A i telekommunikationslagen från 1984**Ändringar av villkoren för tillstånden för Vodafone Ltd och BT Cellnet**

(2001/C 295/03)

1. Ministern för handel och industri beviljade tillstånd (nedan kallade tillstånden) dels till Telecom Securicor Cellular Radio Ltd den 22 mars 1994, dels till Vodafone Lt den 9 december 1993 i enlighet med avsnitt 7 i telekommunikationslagen (nedan kallad lagen) för drift av det telekommunikationssystem som anges i bilaga A till tillstånden.
2. Den 6 september 2001 föreslog generaldirektören för telekommunikation (nedan kallad direktören) i enlighet med avsnitt 12 i lagen, i dess senaste lydelse enligt Electronic Communications Act 2000 (2000 års lag om elektronisk kommunikation), följande ändring av villkoren i del K i tabell 1 i tillstånden:

Ett nytt villkor 70A skall införas efter villkor 70.

3. I enlighet med avsnitt 12(6A) i lagen anger direktören att syftet med ändringen är att inrätta en mekanism så att, om direktören för konkurrensavdelningen inom kommissionen (nedan kallad kommissionen) föreslår eventuella ändringar av tillstånden som ett resultat av hans pågående granskning av konkurrenssituationen på marknaden för samtal till mobiltelefoner, skall de befintliga regleringarna för termineringsavgifter i villkor 70 komma att behållas ytterligare tolv månader med början den 1 april 2002 och med den 31 mars 2003 som sista datum. Enligt direktören kommer denna förlängda period att innebära att de befintliga regleringarna kan behållas tills kommissionen har hunnit rapportera om sina resultat och direktören kunnat genomföra de åtgärder som kommissionen rekommenderar för att råda bot på eventuella nackdelar för allmänheten.

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

YTTRANDE AV EUROPEISKA CENTRALBANKEN

av den 11 oktober 2001

på begäran av Europeiska unionens råd om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om arbetskraftskostnadsindex

(CON/2001/33)

(2001/C 295/04)

1. Den 17 september 2001 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om arbetskraftskostnadsindex (nedan kallat utkast till förordning).
2. ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundar sig på artikel 105.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för ECB har detta yttrande antagits av ECB-rådet.
3. Utkastet till förordning syftar till att skapa ett gemensamt regelverk för produktion, överföring och utvärdering av jämförbara arbetskraftskostnadsindex inom gemenskapen. Enligt utkastet till förordning skall medlemsstaterna kvartalsvis överföra uppgifter om arbetskraftskostnader till Europeiska kommissionen (Eurostat).
4. ECB välkomnar utkastet till förordning som utgör en del av den handlingsplan för statistikkrav avseende Ekonomiska och monetära unionen (nedan kallad handlingsplanen) som på uppdrag av Ecofin-rådet tagits fram av Europeiska kommissionen (Eurostat) i nära samarbete med ECB. Handlingsplanen är ett svar på Monetära kommitténs rapport om informationskraven inom EMU, som godkändes av Ecofin-rådet den 18 januari 1999, samt de två första lägesrapporterna om informationskraven i EMU, som utarbetades av Ekonomiska och finansiella kommittén. I den tredje lägesrapporten, som godkändes av Ecofin-rådet den 19 januari 2001, specificerades även tidtabellen för ändringar av gällande statistikförordningar.
5. Tillgången på harmoniserade uppgifter om arbetskraftskostnader breddar och fördjupar de uppgifter som kan användas för den analys och bedömning av hoten mot prisstabiliteten som utförs enligt den andra pelaren av ECB:s monetära politik. Arbetskraftskostnader utgör en viktig del av produktionskostnaderna för ekonomin som helhet och har en betydande inverkan på prisbildningen. Arbetskraftskostnaden ger dessutom underlag för indikatorer rörande konkurrenskraften. De samlade europeiska uppgifterna om arbetskraftskostnader, som för närvarande finns tillgängliga, bygger på uppgifter som de nationella statistikinstitutionen på frivillig väg överför till Europeiska kommissionen (Eurostat) och de återspeglar de betydande skillnader som finns vid framtagningen av de nationella serier som används för beräkningen av euroserierna. De kvartalsuppgifter om löner och andra ersättningar som kan fås från de nationella räkenskaperna inom ENS 95 kan inte heller användas, eftersom de inte är tillräckligt detaljerade och kvaliteten beror på den underliggande primära arbetskraftskostnadsstatistiken.
6. ECB vill understryka den vikt som den fäster vid ett antal komponenter i utkastet till förordning, vilka redan ingår i handlingsplanen, samtidigt som ECB är fullt medveten om att behovet att begränsa rapporteringsbördan för företagen har medfört betydande kompromisser.
 - a) Den föreslagna omfattningen av NACE Rev. 1, inbegripet servicesektorn: Utkastet till förordning täcker över 90 % av sysselsättningen i euroområdet, medan de aktuella uppgifterna täcker cirka 65 %. Det är en betydande förbättring, eftersom det ger en bättre förståelse för arbetskraftskostnadsutvecklingen över hela det ekonomiska fältet, och i synnerhet med en förbättrad täckning av kostnaderna inom servicesektorn.
 - b) Den föreslagna uppdelningen av NACE Rev. 1: Enligt utkastet till förordning blir de uppgifter som skall hämtas in mer detaljerade, med en uppdelning efter ekonomisk verksamhet, vilket är viktigt när det gäller att förklara förändringar i det samlade resultatet.
 - c) Tillgången till ett index över arbetskraftskostnader som både innefattar och utesluter bonusutbetalningar: Bonusutbetalningar brukar vara cykliska komponenter i den totala arbetskraftskostnaden. Analysen av uppgifter rörande arbetskraftskostnader kommer att underlättas betydligt om det blir möjligt att särskilja denna komponent i den totala arbetskraftskostnaden.
 - d) Förslaget att uppgifter skall överföras inom 70 dagar: Detta skulle innebära en förbättring eftersom tillgången på uppgifter för närvarande är mycket dålig. De första sammanställda europeiska beräkningarna blir inte tillgängliga förrän efter cirka 100 dagar.

- e) Tillgången till en lämplig mängd historiska uppgifter: För analysändamål är det viktigt att kunna bedöma arbetskraftskostnadsindex över tiden. ECB är emellertid också medveten om vilken arbetsbörda som skulle läggas på medlemsstaterna, om de skulle bli tvungna att tillhandahålla fullständiga historiska uppgifter, och stöder därför tanken att begränsa överföringen av historiska uppgifter till ett urval av arbetskraftskostnadsposter och endast för NACE-avdelningarna C–K.
- f) Den förbättring av jämförbarheten som behövs för att uppnå bra aggregat inom euroområdet: Eftersom medlemsstaterna fortfarande skulle ha möjlighet att använda en kombination av olika källor, skulle det vara värdefullt om genomförandeåtgärderna i artikel 10 kunde innefatta en återkommande bedömning av vilken effekt användningen härav har på de nationella resultaten, liksom en bedömning av andra möjliga orsaker till utebliven jämförbarhet.
7. ECB vill uttala starkt stöd för den föreslagna tidtabellen för genomförandet av utkastet till förordning och uppmanar medlemsstaterna att avstå från att begära undantag. Om medlemsstaterna utnyttjar möjligheten till undantag fullt ut, skulle fullständigt harmoniserade europeiska aggregat för NACE-avdelningarna C–K bli tillgängliga först 2004 och fullständiga europeiska aggregat som omfattar NACE-avdelningarna L–O först 2007. Även målet på 80 % täckning av euroområdet vid slutet av 2002 – ett mål som stöds av Ecofin-rådet – skulle äventyras.
8. Det här yttrande skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Wien den 11 oktober 2001.

Willem F. DUISENBERG

ECB:s ordförande

II

(Förberedande rättsakter med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

Initiativ från Konungariket Nederländerna inför antagandet av rådets beslut om inrättande av ett europeiskt nätverk av kontaktpunkter med avseende på personer som har gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser

(2001/C 295/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31 och artikel 34.2 c i detta,

med beaktande av Konungariket Nederländernas initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) De internationella tribunalerna för f.d. Jugoslavien och för Rwanda undersöker, lagför och dömer sedan 1995 när det gäller kränkningar av krigets lagar och praxis, folkmord och brott mot mänskligheten.
- (2) I Romstadgan för internationella brottnålsdomstolen av den 17 juli 1998 fastställs att de mest allvarliga brotten som angår hela det internationella samfundet, i synnerhet folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, inte får förbli ostraffade och att en effektiv lagföring av dem måste säkras genom åtgärder på det nationella planet och ett förstärkt internationellt samarbete.
- (3) I Romstadgan erinras om att det åligger varje stat att utöva straffrättslig jurisdiktion över dem som har gjort sig skyldiga till sådana internationella brott.
- (4) I Romstadgan understryks att den internationella brottnålsdomstol som har upprättas i enlighet med denna stadga skall komplettera nationell straffrättslig jurisdiktion.
- (5) Europeiska unionens samtliga medlemsstater har under-tecknat eller ratificerat Romstadgan.
- (6) Medlemsstaterna konfronteras med personer som har berörts av dessa brott och söker en tillflyktsort inom Europeiska unionens gränser.
- (7) Frågan huruvida dessa brott skall kunna efterforskas och lagföras framgångsrikt på det nationella planet är i hög grad beroende av ett nära samarbete mellan de olika myndigheter som deltar i bekämpandet av dem.
- (8) Det är nödvändigt att de berörda myndigheterna i de stater som är parter i Romstadgan, inbegripet Europeiska unionens medlemsstater, har ett nära samarbete om detta.

(9) Ett nära samarbete kommer att främjas om medlemsstaterna möjliggör direkt kommunikation mellan centraliserade, specialiserade kontaktpunkter.

(10) Genom ett nära samarbete mellan dessa kontaktpunkter kan en fullständigare översikt upprättas över personer som berörs av dessa brott, med uppgifter om i vilka medlemsstater de är föremål för undersökning.

(11) Detta beslut påverkar inte avtal, överenskommelser och uppgörelser om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan rättsliga myndigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utnämmande och anmälan av kontaktpunkter

1. Varje medlemsstat skall utse en kontaktpunkt för efterforskning av folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser.
2. Varje medlemsstat skall skriftligen anmäla till rådets generalsekretariat vilken dess kontaktpunkt i enlighet med detta beslut är. Generalsekretariatet skall ombesörja spridningen av denna anmälan till medlemsstaterna.

Artikel 2

Insamling och utbyte av information

1. Varje kontaktpunkt skall ha som primär uppgift att som ett led i efterforskningen samla in och förvalta information med avseende på dessa brott.
2. Varje medlemsstat skall se till att kontaktpunkterna, i enlighet med sina nationella befogenheter, på eget initiativ eller efter ansökan, genomför utbyte av alla tillgängliga uppgifter som kan vara av betydelse för efterforskningen av sådana brott.

Artikel 3

Kommentarer till ansökningar

1. Varje ansökan som grundas på detta beslut skall åtföljas av en kortfattad sammanfattning av de relevanta omständigheter som den ansökande kontaktpunkten känner till. Det skall därvid anges hur den begärda informationen kommer att användas.

⁽¹⁾ EGT C ...

2. När en ansökan görs enligt detta beslut skall den anmodade kontaktpunkten lämna all relevant information utan att en formell skriftlig ansökan om detta, grundad på tillämpliga avtal eller överenskommelser mellan medlemsstater, är nödvändig.

3. En kontaktpunkt är inte skyldig att sprida information som kan skada en brottsutredning som pågår i den anmodade medlemsstaten eller vid den internationella brottmålsdomstolen eller som, när det gäller domstolen, skulle motivera att artikel 72 i domstolens stadga åberopas. Varje avslag skall kommenteras på lämpligt sätt.

Artikel 4

Användning av information

1. Uppgifter eller dokument som har erhållits på grundval av detta beslut skall användas för de ändamål som anges i artikel 2.2.

2. Vid tillhandahållandet av uppgifter eller dokument på grundval av detta beslut får den tillhandahållande kontaktpunkten införa begränsningar eller villkor för användningen av informationen för andra ändamål än dem som avses i punkt 1. Den mottagande kontaktpunkten skall rätta sig efter sådana begränsningar och villkor.

3. Om en medlemsstat önskar använda uppgifter eller dokument som tillhandahållits i efterforsknings syfte för de ändamål som anges i artikel 2.2 kan den tillhandahållande medlemsstaten inte vägra att ge sitt tillstånd till detta såvida den inte har möjlighet att göra detta på grund av begränsningar enligt den egna nationella lagstiftningen eller enligt de villkor som avses i artikel 3.3. Varje vägran skall motiveras.

4. När det gäller skyddet av de tillhandahållna uppgifterna skall minst samma regler för sekretess och skydd av personuppgifter tillämpas som de regler i den nationella lagstiftningen som är tillämpliga på den ansökande kontaktpunkten enligt Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och med beaktande av Europarådets ministerkommittés rekommendation R(87) 15 av den 17 september 1987 om användningen av personuppgifter inom polisväsendet.

Artikel 5

Tillhandahållande av uppgifter utan ansökan

1. Inom den tillämpliga nationella lagstiftningens gränser får kontaktpunkter utbyta relevant information utan ansökan om detta.

2. Artikel 4 skall vara tillämplig på information som överlämnas i enlighet med denna artikel.

Artikel 6

Genomförande

Medlemsstaterna skall se till att de senast ett år efter det att detta beslut får verkan kan samarbeta fullt ut enligt bestämmelserna i detta beslut.

Artikel 7

Nationellt ansvar för efterforskning och lagföring

Efterforskning, lagföring och utbyte av information med avseende på folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser skall även i fortsättningen vara de nationella myndigheternas ansvar.

Artikel 8

Verkan

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Utfärdat i ...

På rådets vägnar

...

Ordförande

Initiativ från Konungariket Belgien, Republiken Frankrike, Konungariket Spanien och Förenade kungariket inför antagandet av rådets rambeslut om gemensamma utredningsgrupper

(2001/C 295/06)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av initiativet från Konungariket Belgien, Republiken Frankrike, Konungariket Spanien och Förenade kungariket,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Ett av unionens mål är att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och detta mål skall uppnås genom förebyggande och bekämpande av brottslighet genom närmare samarbete mellan polismyndigheter, tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna.
- (2) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 uppmanade till att utan dröjsmål inrätta gemensamma utredningsgrupper i enlighet med fördraget som ett första steg för att bekämpa illegal narkotikahandel, människohandel och terrorism.
- (3) Artikel 13 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater⁽¹⁾, vilken upprättats av rådet i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, innehåller bestämmelser om inrättandet av gemensamma utredningsgrupper och om deras verksamhet.
- (4) Rådet betonar vikten av att alla åtgärder vidtas för att denna konvention skall ratificeras så snart som möjligt och senast under 2002.
- (5) Rådet är medvetet om att det är viktigt att snabbt reagera på Europeiska rådets uppmaning att utan dröjsmål inrätta gemensamma utredningsgrupper.
- (6) Rådet anser att det är lämpligt att i detta skede, i syfte att bekämpa den internationella brottsligheten så effektivt som möjligt, på unionsnivå anta ett särskilt, rättsligt bindande instrument som skall gälla för gemensamma utredningar av såväl illegal narkotikahandel och människohandel som terrorism.

- (7) Rådet anser att sådana grupper i första hand bör inrättas för att bekämpa brott som begås av terrorister.
- (8) De medlemsstater som inrättar en sådan grupp bör besluta om gruppens sammansättning, syfte och varaktighet.
- (9) De medlemsstater som inrättar en utredningsgrupp bör ha möjlighet att, när det är möjligt och i enlighet med gällande lag, tillåta personer som inte företräder de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att delta i gruppens verksamhet; sådana personer kan t.ex. vara företrädare för Europol, kommissionen (OLAF) eller företrädare för myndigheter i tredje land, i synnerhet företrädare för de brottsbekämpande myndigheterna i Förenta staterna. I dessa fall bör överenskommelsen om gruppens inrättande omfatta bestämmelser om sådana företrädarens rättsliga ansvar.
- (10) En gemensam utredningsgrupp som är verksam inom en medlemsstats territorium bör verka i enlighet med gällande lag i den medlemsstaten.
- (11) Detta rambeslut skall inte påverka tillämpningen av andra befintliga bestämmelser eller arrangemang om inrättandet av gemensamma utredningsgrupper eller om deras verksamhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemensamma utredningsgrupper

1. För ett särskilt syfte och för en begränsad period, som kan förlängas med samtliga parter samtycke, får de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater genom ömsesidig överenskommelse inrätta en gemensam utredningsgrupp för brottsutredningar i en eller flera av de medlemsstater som inrättat gruppen. Gruppens sammansättning skall anges i överenskommelsen.

En gemensam utredningsgrupp får i synnerhet inrättas om

- a) en medlemsstats brottsutredningar är komplicerade och krävande och har kopplingar till andra medlemsstater;
- b) flera medlemsstater genomför brottsutredningar där omständigheterna kräver samordnade, gemensamma åtgärder i de berörda medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT C 197, 12.7.2000, s. 1.

En framställning om att inrätta en gemensam utredningsgrupp får göras av varje berörd medlemsstat. Utredningsgruppen skall inrättas i någon av de medlemsstater där utredningarna förväntas äga rum.

2. Framställningar om att inrätta en gemensam utredningsgrupp skall, förutom de uppgifter som finns angivna i de relevanta bestämmelserna i artikel 14 i Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och i artikel 37 i Beneluxfördraget av den 27 juni 1962, i dess ändrade lydelse enligt protokollet av den 11 maj 1974, innehålla förslag till gruppens sammansättning.

3. Den gemensamma utredningsgruppen skall vara verksam på territoriet i de medlemsstater som inrättar gruppen på följande villkor:

- a) Gruppens ledare skall företräda den behöriga myndighet som deltar i brottsutredningar från den medlemsstat där gruppen är verksam. Gruppens ledare skall agera inom gränserna för sin befogenhet enligt nationell lagstiftning.
- b) Gruppen skall vara bunden av lagstiftningen i den medlemsstat där den är verksam. Gruppens medlemmar skall utföra sina uppgifter under ledning av den person som avses i punkt a, med beaktande av de villkor som fastställs av deras egna myndigheter i överenskommelsen om att inrätta gruppen.
- c) Den medlemsstat där gruppen är verksam skall skapa de nödvändiga organisatoriska förutsättningarna för verksamheten.

4. Medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen som kommer från andra medlemsstater än den medlemsstat där gruppen är verksam omnämns i detta rambeslut som "avdelade" till gruppen.

5. Avdelade medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen skall ha rätt att närvara när utredningsåtgärder vidtas i den medlemsstat där verksamheten äger rum. Emellertid får gruppens ledare av särskilda skäl, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där gruppen är verksam, fatta ett annat beslut.

6. Avdelade medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen får, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där gruppen är verksam, av gruppens ledare anförtrors vissa utredningsåtgärder om detta har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten äger rum och i den avdelande medlemsstaten.

7. När det för den gemensamma utredningsgruppens arbete krävs att det vidtas utredningsåtgärder i någon av de medlemsstater som har inrättat gruppen, får personer som avdelats till gruppen av den medlemsstaten begära att deras egna behöriga

myndigheter vidtar åtgärderna. Dessa åtgärder skall bedömas i denna medlemsstat på samma villkor som om åtgärderna begärdes i en inhemsk utredning.

8. Om den gemensamma utredningsgruppen behöver hjälp från en annan medlemsstat än den som har inrättat gruppen eller från en tredje stat, får de behöriga myndigheterna i den stat där verksamheten äger rum begära hjälp av de behöriga myndigheterna i den andra berörda staten i enlighet med de relevanta instrumenten eller arrangemangen.

9. En medlem av den gemensamma utredningsgruppen får i enlighet med sitt lands lagstiftning eller inom ramen för sin befogenhet förse den gemensamma gruppen med uppgifter som finns tillgängliga i den medlemsstat som har avdelat honom eller henne för de brottsutredningar som utförs av den gemensamma gruppen.

10. Uppgifter som en medlem eller en avdelad medlem i behörig ordning har erhållit under sitt deltagande i en gemensam utredningsgrupp och som de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter inte på annat sätt har tillgång till, får användas för följande ändamål:

- a) För de ändamål för vilka gruppen inrättats.
- b) Med förbehåll för föregående medgivande av den medlemsstat där informationen har blivit tillgänglig, för att upptäcka, utreda och beivra andra brott. Sådant medgivande får vägras endast om en sådan användning skulle äventyra brottsutredningar i den berörda medlemsstaten eller om medlemsstaten i ett sådant fall skulle kunna vägra ömsesidig rättslig hjälp.
- c) För att förhindra ett överhängande och allvarligt hot mot allmän säkerhet och utan att det påverkar tillämpningen av punkt b om en brottsutredning skulle inledas senare.
- d) För andra ändamål i den mån de medlemsstater som har inrättat gruppen kommer överens om detta.

11. Detta rambeslut skall inte påverka tillämpningen av andra befintliga bestämmelser eller arrangemang om inrättande av gemensamma utredningsgrupper eller deras verksamhet.

12. I den mån de berörda medlemsstaternas lagstiftning eller bestämmelserna i rättsliga instrument som gäller dem emellan medger det, får arrangemang avtalas så att andra personer än företrädare för de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som har inrättat den gemensamma utredningsgruppen kan delta i gruppens verksamhet. Sådana personer kan till exempel vara tjänstemän i organ som inrättats enligt Fördraget om Europeiska unionen. De rättigheter som medlemmarna eller de avdelade medlemmarna av gruppen får enligt detta rambeslut skall inte gälla för dessa personer såvida inte något annat uttryckligen fastställs i överenskommelsen.

*Artikel 2***Tjänstemäns straffrättsliga ansvar**

Under sådan verksamhet som avses i artikel 1, skall tjänstemän från en annan medlemsstat än den medlemsstat där verksamheten äger rum likställas med tjänstemän i den stat där verksamheten äger rum när det gäller brott som de utsätts för eller begår.

*Artikel 3***Tjänstemäns civilrättsliga ansvar**

1. När tjänstemän från en medlemsstat är verksamma i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 1, skall den första medlemsstaten vara ansvarig för skador som dessa kan ha vållat i samband med uppdraget, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat på vars territorium tjänstemännen är verksamma.

2. Den medlemsstat på vars territorium de skador som avses i punkt 1 orsakas skall ersätta skadorna enligt de villkor som gäller för skada som orsakats av dess egna tjänstemän.

3. Den medlemsstat vars tjänstemän har orsakat en person skada på någon annan medlemsstats territorium skall fullt ut ersätta den senare staten för det belopp som denna betalat ut till de skadelidande eller deras rättsinnehavare.

4. Utan att det påverkar rättigheterna gentemot tredje man och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, skall varje medlemsstat i de fall som nämns i punkt 1 avstå från att kräva ersättning för skador den vållats av en annan medlemsstat.

*Artikel 4***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut senast den 1 juli 2002.

2. Medlemsstaterna skall till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser genom vilka deras skyldigheter enligt detta rambeslut införlivas med nationell lagstiftning. På grundval av dessa och andra uppgifter, skall kommissionen senast den 1 juli 2004 ge in en rapport till rådet om tillämpningen av detta rambeslut. Rådet skall bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt detta rambeslut.

*Artikel 5***Ikraftträdande**

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Det upphör att gälla när konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater har trätt i kraft i samtliga medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel ...

På rådets vägnar

...

Ordförande